

13. august - 13. september

**Trøndelag senter for
samtdiskunst**

03. oktober - 07. november

**Kunstmuseet
NordTrøndelag**

Innhold

QUO VADIS?	4
OM JURYENS ARBEID	6
KUNSTNERE OG VERK	9
HASAN DARAGHMEH	10
VEGAR MOEN	12
TOMMY HØVIK	15
IREN GULE	18
VESLEMØY LILLENGEN	22
SJUR EIDE AAS	24
MARTE AAS	26
SIRI SKJERVE	30
KAMILLA SKRINDE	32
MONIKA MØRCK	34
ANTON BENOIS	36
JENS STEGGER LEDAAL	38
LINE K. JOHANSEN	40
AGNIESZKA FOLTYN	42
MÄRIT ARONSSON	44
ROBERT K. NILSEN	46
MARIN HÅSKJOLD	48
ELIN GLÆRUM HAUGLAND	50
PRISER	52

Quo Vadis?

Whither goest thou?

Velkommen til Trøndelagsutstillingen 2020. Den 44. i rekken føyer seg inn som en vi vil huske i året da alt stoppet opp, og hele verden holdt pusten på grunn av noe usynlig. Et virus som satte alt på vent globalt. Det er ennå uvisst hva korona-krisen vil bety for framtiden, men det er ingen tvil om at konsekvensene har skapt nye perspektiv på enkelte verdier vi setter høyt. Blant annet det å treffes, dele tanker og ideer, tid og rom i felleskap.

Siste Venezia biennale for kunst het ironisk nok: May You Live in Interesting Times, og årets arkitektbiennale, som på grunn av koronakrisen er utsatt til neste år heter: How will we live together?

Dette er tema som er særdeles aktuelle i dag, og med en verden i forandring har kunst, aktivisme og engasjement greid å samle folk som ser det nødvendig å bruke sin stemme. Et eksempel er de store demonstrasjonene i USA som reaksjon på at George Floyd, en 46 år gammel svart mann brutalt ble drept av en politimann i Minneapolis. Bevegelsen «Black Lives Matters» har markert seg sterkt over hele verden, også her i Trondheim. Kunstens språk er ikke bare et politisk retorisk språk, men det har potensiale til å endre og påvirke ved å berøre oss. I en usikker verden er det derfor viktigere enn noen gang å forsvare kunstens frihet. Kunst skal korrigere og tale imot maktapparatet. Som med demokratiet er kunstens frihet noe vi aktivt må fremheve verdien av og beskytte når regler, ordninger og systemer endres. Små usynlige prosedyrer og forskyvninger av grenser i politikken, kan lett føre til tap av rettigheter og verdier vi i dag opplever som en selvfølge.

Trøndelag Bildende Kunstnere (TBK) sitt fagpolitiske hovedfokus har den siste tiden vært på støtteordninger til atelierer for billedkunstnere. Vi fortsetter vårt arbeid med å forklare for beslutningstakere hvor viktig nettopp atelieret er for kunstnernes virke. En sårbar økonomi gjør denne faste kostnaden til en enda tyngre belastning under koronakrisen, og situasjonen forverres ytterligere når utstillinger og avtaler utsettes, eller avlyses.

Atelieret er ikke bare et arbeidssted, men et essensielt verktøy for billedkunstnere. Atelierfellesskap danner utgangspunktet for all aktivitet og næringsvirksomhet, og er viktige samlingspunkter for å bygge fagmiljø og kompetanse. Et aktivt miljø genererer kunst, rekrutterer nye kunstnere og inspirerer til nyetableringer og samarbeid. Siden 2019 har TBK vært en pådriver i oppstarten av et nytt atelierfellesskap på Rotvoll. I kjølvannet av dette arbeidet har et interessant samarbeid med en gruppe musikere

oppstått, og nå slått rot. Støtteordninger er helt avgjørende for å beholde både etablerte og nyutdannede kunstnere i Trøndelag. Vi må stadig forsvare begrepene fagfellevurdering og armlengdes avstand, og sørge for at dette blir ivaretatt i de nye ordningene som nå utarbeides.

I en tid hvor mange kunstinstitusjoner har vært stengt, er det med stor glede å invitere til årets Trøndelagsutstilling i fysiske omgivelser. Oppstarten av utstillingen i 1976 skjedde mens kunstnerne sto på barriadene og kjempet for mange av de viktige ordningene som gjør det levelig for kunstnere i dag. På 70-tallet ble Norske Billedkunstnere (NBK) og kunstsentrene etablert. En statlig ordning for kunst i offentlige rom (KORO) kom også på plass. Som en av flere landsdelsutstillinger har Trøndelagsutstillingen forankret seg som en institusjon hvor den frie, anonyme innsendelsen er et grunnleggende prinsipp. Dette bidrar til å gjøre utstillingen interessant og viktig.

Jeg vil rette en stor takk til årets jury; Barbro Maria Tiller, Charlotte Rostad og Gabriel Johann Kvendseth. Takk til prosjektleder Ellen Sofie Griegel, Trøndelag senter for samtidskunst og Kunstmuseet Nord-Trøndelag. Av årets 211 søkere, utgjør 20 kunstverk av 18 kunstnere den 44. Trøndelagsutstillingen. 7 av deltakerne er menn, 11 kvinner og 9 debutanter. Utstillingen viser kunst produsert av kunstnere med stor spredning i alder, erfaring, teknikk og uttrykk.

NTNU og Kjøpmannsgata Ung Kunst (K.U.K) takkes for deres generøse støtte til kunstpriser. Takk til Trøndelag Fylkeskommune som muliggjør utstillingsproduksjon hvert år gjennom støtte til drift. Jeg vil også rette en stor takk til alle kunstnerne som har sendt inn verk, dere er velkommen tilbake igjen neste år!

Avslutningsvis vil jeg oppfordre publikum til å stemme på sin favoritt.

Så gjenstår det bare å invitere publikum til et spennende møte med hvert enkelt av de 20 kunstverkene, som til sammen danner årets Trøndelagsutstilling!

Kalle Eriksson, Styreleder for TBK, Stjørdal Juli 2020

Om juryens arbeid

Med 44 år på baken er Trøndelagsutstillinga ingen ungfule, men det ser ut til at midtlivskrisa lar vente på seg. Det vi har fått se av kunst med tilhørighet til Trøndelag viser at tradisjoner er bevart, at nye medier og uttryksformer tar velfortjent plass, at etablerte kunstnerskap holder seg relevante, at tidsånden er til stede og at det fremdeles finnes et vell av debutanter som fortjener oppmerksomhet. Det står ganske enkelt godt til med kunsten.

Vi kan ikke skrive om årets utstilling uten å nevne viruset. Hadde vi vært forfattere, ville dette vært den vanskelige andreboka. Hadde dette vært en bok ville pandemien vært tema enten vi ville eller ikke. Samme hvor mye vi vil snakke om noe annet, snakke om kunst, ligger den der som et bakteppe. Situasjonen vi har vært inne i de siste månedene har gjort juryarbeidet svært annerledes, og også mer utfordrende enn i fjor. Tross dette, kom vi helskinnet i havn, og vi er stolte av årets utstilling. Vi takker for oss med den 44. Trøndelagsutstillinga og gleder oss til å gi stafettpinnen videre.

Vi startet juryarbeidet fra hver vår kant av landet, Norge hadde akkurat stengt ned, og som de fleste andre, fikk vi prøvd ut de ulike mulighetene som ligger i

videokonferanser og andre digitale hjelpemidler. Ikke optimalt, men gjennomførbart. Usikkerheten knyttet til situasjonen ble naturligvis en del av samtalen, men vi bestemte oss raskt for å gjennomføre juryeringen som vanlig - hvor kunstfaglige vurderinger står i høysetet. Årets juryering er den første heldigitale juryering av Trøndelagsutstillinga, men vi tror og håper at utstillinga skal gjøre seg like godt i det fysiske rommet som i det virtuelle, selv om det etter denne perioden er utvilsomt at digital gjengivelse ikke kan måle seg med det originale arbeidet.

Enhver utstilling har sine begrensninger og føringer. Romlige utfordringer, økonomi og tid setter alle sitt preg på det ferdige resultatet. Coronaviruset har tvunget både jury, kunstnere og institusjoner til å tenke på nye og andre måter. Vi tenkte så nytt som vi måtte, men utover det som var absolutt nødvendig, ville vi ikke la Covid-19 sette rammer for årets utstilling. Ved å bruke kunsten selv som byggeklosser, vil Trøndelagsutstillinga også i år vise vårt subjektive utvalg av det som rører seg i kunstfeltet akkurat nå.

*Gabriel, Charlotte
og Barbro*

Deltakende kunstnere og verk

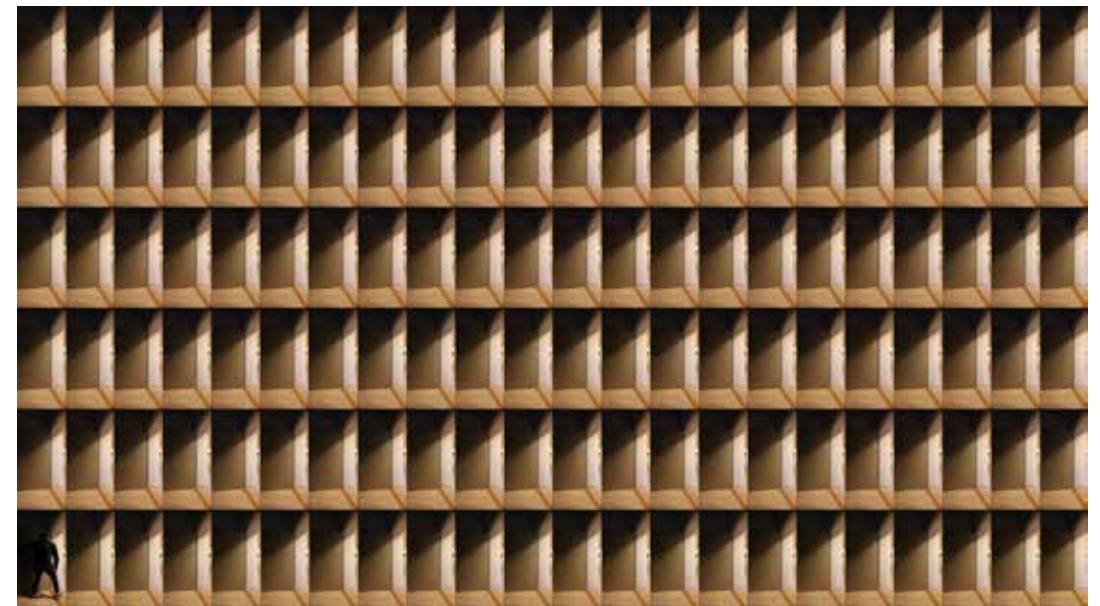
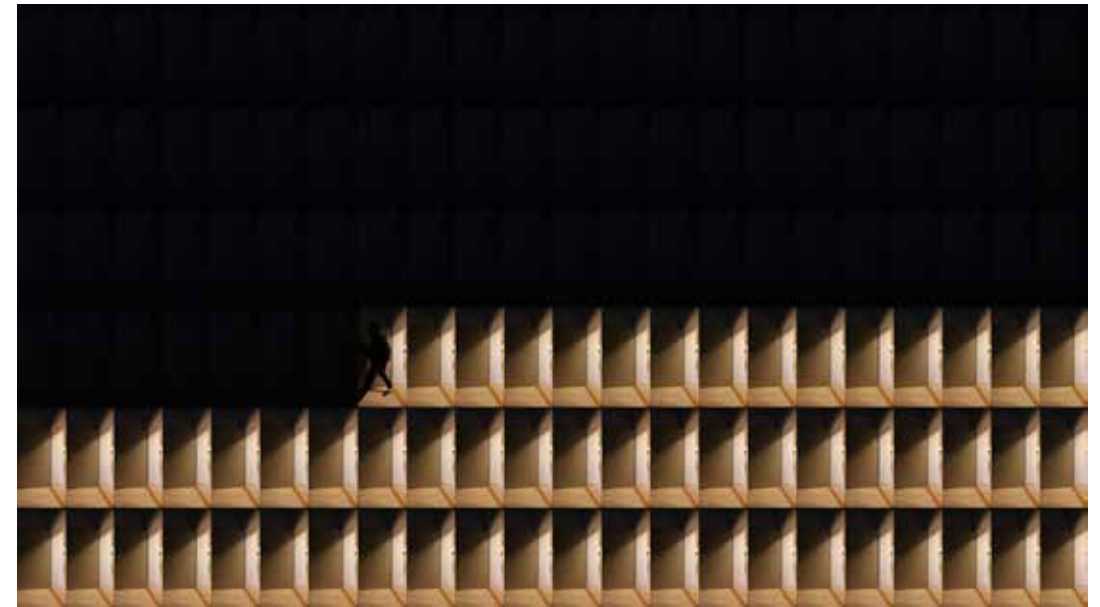
Hasan Daraghmeh

F. 1983 - Debutant

www.hasandaraghmeh.com

“... Doors are opened, and doors are closed. This is something that is both actual and metaphorical. Our knowledge of time and space is built that way. Repetition and rhythm are structures that are close to the core of things. The beating of our heart for as long as we live. The succession of days and nights, of nights and days, and the seasons in which those days and nights occur. Construction and deconstruction. As the screen fills with little boxes, a sort of architecture is built. Then it is systematically unbuilt. The film must loop, the processes will not end...”

Jeremy Welsh

The Door (2020)

1-kanals HD video, lyd, 08:00 min

Vegar Moen

F. 1967

www.vegarmoen.com

Gjenbrukeren er en serie bestående av 12 fotografier i svart hvitt, som viser Johannes Hofstad (12 år) fra Røros, i drakter han lager selv. Materialene er funnet på den lokale gjenvinningsstasjonen. Vegar Moen har fotografert Johannes over et par års tid og prosjektet pågår fremdeles.

Gjenbrukeren (2018-2019)
November 2019 #1, 51 x 36,5 cm

Gjenbrukeren (2018-2019)
 September 2018 #3, 36,5 x 51 cm
 Mai 2019 #3, 41 x 51 cm

Tommy Høvik

F. 1979
www.tommyhovik.com

Prosjektet Collection 422 startet i 2007 da Tommy Høvik plasserte CD-samlingen sin med 422 originale CD-plater i en vanntett metallboks på 47 meters dyp i Trondheimsfjorden. Samme dag ti år etter ble boksen hevet opp igjen. Både nedsenkning og opphenting ble filmet av et undervannskamera. Hva verket betydde da og hva det betyr nå, utdyper han her:

«I 2007 hadde jeg mange ulike tanker om hva dette prosjektet handlet om. Jeg så prosjektet litt som en personlig The Voyager, da menneskeheten sendte ut en utforskende romsonde i verdensrommet i 1977, med lyder og musikk fra jordkloden på en gullplate. Jeg tenkte at CD-samlingen min var en slags personlig tidskapsel, begravd på havets dyp og som kanskje ble funnet som en skjult skatt en gang i fremtiden. Prosjektet var også en kommentar til et mediums forgjengelighet, da dette var noen år før CD-platen mistet sin popularitet til fordel for mp3 formatet.

Kunstprosjektet var også en ironisk opphøyelse av min CD-samling som skulptur, da boksen ble plassert i en lokalhistorisk kontekst: på Cicignon-linjen i Trondheim. Kort fortalt er Johan Caspar Cicignon arkitekten som tegnet Trondheim etter en storbrann i 1681. Tre historiske bygg og monumenter i Trondheim ligger på en rett linje sett ovenfra, denne kalles av mange i dag for Cicignon-linjen. Disse byggene/monumentene er Nidarosdomen, Statuen av Olav Tryggvason, og Munkholmen i Trondheimsfjorden. Min CD-samling ble plassert som det fjerde elementet på denne linjen, sidestilt og opphøyd med de andre monumentene hvor den lå i ti år.

Jeg hadde flere andre tanker om prosjektet, men i hovedsak ville jeg oppleve hvor nært knyttet jeg var til materielle ting med affeksjonsverdi. For mange er en LP eller en CD-samling noe personlig som man har mange minner og opplevelser knyttet til. Jeg undersøkte om det ville føles som et tap eller en frigjørelse og "kvitte" seg med disse objektene, og hadde på dette tidspunktet tenkt å la boksen ligge på havets bunn for "alltid".

I de påfølgende årene skjedde noen hendelser som påvirket livet mitt i negativ retning. I 2010 døde min mor av kreft som 51 åring. Vi var nært knyttet til hverandre, og hun var en av mine nærmeste venner. Det gikk hardt innpå meg og jeg flyktet ofte fra sorgen gjennom hard festing. Sommeren etter ble min 17-årige fetter Andreas Dalby drept på Utøya. Dette var to hendelser som gikk enormt hardt inn på meg og jeg hadde egentlig ingen andre verktøy til å håndtere denne sorgen med enn samtaler med venner og rusmidler.

Som 17 åring leste jeg en biografi om Edvard Munch som har preget livet mitt i større grad enn jeg tidligere har vært klar over. I boken fortelles det om en situasjon der Munch oppsøker psykolog, og spør om hans kunst vil endres om han fortsetter å gå i terapi? Det mener psykologen at det trolig vil gjøre, og Munch slutter på dagen med terapien, og lar heller sine lidelser få utløp i kunsten. Denne romantiske måten å forholde seg til lidelse og kunst på har vært med meg på et ubevisst nivå siden jeg leste denne boken som 17 åring. Mine opplevelser har fått utløp i kunsten min, heller enn at jeg har oppsøkt hjelp til å håndtere sorgen og rusproblemene.

Den selvdestruktive og nedadgående spiralen fikk fortsette over flere år til jeg hadde mistet både mitt engasjement, håp og min livsgnist. I 2016 sa det stopp av seg selv, jeg hadde nådd bunnen og gikk egentlig bare og tenkte på å ta mitt eget liv da det hele virket håpløst. Det var på dette tidspunktet jeg begynte å tenke på CD-boksen igjen, og begynte å se skulpturen som en allegori på mitt eget forfall, der den lå rusten og gjengrodd på havets bunn. Jeg tok da et valg om å oppsøke profesjonell hjelp for å komme ut av den håpløse tilstanden jeg hadde havnet i. Jeg bestemte meg også for å ta opp Collection 422, som en symbolsk handling for finne tilbake til meg selv igjen. Ved ruspsykiatrisk avdeling i Oslo fikk jeg hjelp til å slutte med all rus, og jeg har nå vært avholdsmann i over tre år. Jeg har en adskillig sunnere livsstil, et klarere hode og et langt bedre humør».

Collection 422 (2007-2017)

Vanntett metallboks, 422 CD plater, gravering
40 x 52 x 48 cm, 120 kg

Iren Gule

F. 1962

www.irengule.no

The Protectiondress (being safe is scary) er en håndsidd kjole, laget av bomull. Overdelen er foret med lin for å bære tyngden av påsydde kors både foran og bak. Den er ca. 20 år gammel og er opprinnelig en spansk barneunderkjole til en tradisjonell festdrakt, som brukes under Fallas-festivalen i Valencia.

The Protectiondress (being safe is scary) (2020)

Bomull, lin, metallkors, sikkerhetsnåler, sting, papir, "Lord" dresshenger
103 x 40 cm, 2,8 kg

The Protectiondress (being safe is scary) (2020)
Detailj

Veslemøy Lilleengen

F. 1975 - Debutant

www.veslemoylilleengen.com

Jordtanker består av 32 kuler med jord, lagt i en sil, og en bok. Jorden er hentet fra Ørlandet og gården Vestråt. Arbeidet er utført i den japanske teknikken Hikaru Dorodango som gjør jord om til en skinnende kule. Kulene ligger i silen som er brukt til den groveste silingen. Det meditative arbeidet fører til at kunstneren stadig blir fanget av minner og tanker. Hun har tenkt mye på moren sin og forholdet deres, og noen av disse tankene er samlet i boken.

«Først siles all jorda i en grov sil. Halvparten av denne siles finere og finere, til den blir som fint støv. Av den grove jorda formes kjernen. Først tilsettes vann og litt strå oppklipt til bittesmå biter. Så bruker man hendene og klemmer ut luft og overflødig vann mens man former den til en kule, det tar noen timer. Så må kjernen tørke. Tørketiden avhenger av jorda, mengden vann, hvor mye leire den inneholder og temperatur. Det er viktig å kjenne på kulen innimellom, når den ikke er for tørr og ikke for våt, etter 2-12 timer, kan du fortsette å forme den med hendene. Her er det viktig å utøve riktig press mens man gnir kulen med fint silt jord. For mye press fører til sprekker. La kulen hvile innimellom. På et uklart tidspunkt er kulen klar til å formes med glass. Ta et eggglass eller en liten vase og bruk åpningen til å polere kulen blank. Bruk den mest finkornete jorda til dette, kanskje må du bruke litt vann. Sakte, men sikkert blir kula blankere. Når man mister konsentrasjonen, får kulene et hakk og blir ujevne. Hele prosessen tar omtrent tre dager».

Jordtanker (2019-2020)

32 stk. kuler med jord, sil, 47 x 20 x 12 cm

Bok trykket med Risoprint

Sjur Eide Aas

F 1989 - Debutant
www.sjureideaas.com

De to skulpturene er en videreføring av to tidligere arbeider med samme tittel. Før pandemien inntraff var disse med på utstillingen "Omissíssimo" ved Cavalo Galleria i Rio de Janeiro. Kort tid etter åpning måtte imidlertid utstillingen stenge og kunstverkene er nå «fanget» i Brasil. Skulpturene omhandler kaosteori og verkene som deltar på Trøndelagsutstillingen er nylig produsert under et kunstneropphold på Ringsveen (Jacob Weidemanns kunstnerbolig). Elementene de består av er hentet fra hverdagen og omgivelsene der.

There is no tornado in Texas today (part II) (2020)
Løvetann, humle, glitter, epoxy, gips, maling, tre
30 x 15 x 13 cm

Marte Aas

F. 1966 - Debutant
www.marteaas.com

Marte Aas har jobbet med flere filmer og utstillinger som undersøker hva som skjer med vårt verdensbilde, når teknologien gjør det mulig eller nødvendig å utslette skillet mellom menneske og maskin. Det ble interessant for henne å se bakover i tid for å undersøke hva slags forestillinger mennesker har hatt om hybride vesener og «urene kategorier» i tidligere tider. Hun fant mange ulike myter, men ble kanskje mest fascinert av Borametzen.

En Borametz er en mytisk Zoofytt fra nordøst-Asia som skildres i flere litterære verk fra antikken og frem til 1700-tallet. Veksten ble beskrevet som en blanding av plante og dyr, fordi den grodde lam istedenfor blomster. Stilken virket som en navlestreng og hvis stilken ble kuttet, døde lammet. Det fantes på 1500-tallet utallige rapporter og fortellinger om dette vesenet.

Borametz (Vegetable Lamb) (2019)
5 collager, mdf-hyller, glass
3 stk. á 15 x 37 cm

Borametz (Vegetable Lamb) (2019)
 5 collager, mdf-hyller, glass
 3 stk. á 15 x 37 cm

Siri Skjerve

F. 1979 - Debutant
www.siriskjerve.no

This Is For Your Own Protection tar for seg ulike aktuelle beskyttelsesstrategier. Prosjektet består av flere verk og Never Sign Up er et av dem.

«Mennesket har vært nødt til å beskytte seg til alle tider. Det ligger som en opprinnelig kraft i oss. Vi har laget strategier for å håndtere hverdagene og livet vårt; dyrke jord, produsere og bevare mat, lage våpen for å forsvare oss mot ville dyr og trusler fra naboen. Vår samtid preges av polarisering og kan for mange oppleves utrygg og uoversiktlig. Hvilke strategier har vi i dag for å håndtere hverdagen og beskytte oss selv? Valgene vi gjør er basert på en individuell logikk og en følelse av hva som må til for at vi skal kunne finne vår egen vei. Vi velger å tro at noe vil beskytte oss, selv om vi sjelden kan være helt sikre på at effekten blir som vi ønsker.»

This Is For Your Own Protection - Never Sign Up (2019)
Funnet syntetisk skipstau, ugarvet reinshud og skinn, vokset lintråd
180 x 74 x 18 cm, 10 kg

Kamilla Skrinde

F. 1979

www.kamillaskrinde.no

MU (they laughed when I told them I am afraid of nature) I, er del av en serie arbeider i stort format hvor Kamilla Skrinde bruker kroppen performativt når hun tegner. Slik manifesterer bevegelser seg i verket og blir et fysisk uttrykk, både for kroppens vitalitet og nedbryting.

«Jeg har en poetisk tilnærming til arbeidet og tegner hovedsakelig med kull og tørr pastell i mange lag. Jeg veksler mellom flere tegnemetoder, fra løse nesten usynlige linjer til bastante streker. Det ligger en følelse i hver strek og gjennom kroppens utfoldelse på lerretet oppstår det en form for koreografi eller «danceskrift».

Selv om jeg tar avgjørelser i forkant når det gjelder materialer, format og farger, er det den mindre planlagte delen av prosessen som er fremtredende til slutt. Etter å ha jobbet meg inn i første lag av strek slipper jeg kontrollen og åpner for improvisasjon hvor kroppen aktiverer inntrykk og lagrede minner. Dette manifesterer seg som skrift på lerretet».

MU (they laughed when I told them I am afraid of nature) I (2018)

Softpastell og kull på lerret
252 x 155 cm

Monika Mørck

F. 1984

www.monikamorck.com

True detective og Autopilot er del av en serie på 6 med tittel «Vedsekkbroderier», og ble produsert etter et kunstneropphold på kulturminnet Havrå ved Osterøy Museum. Under oppholdet utfordret Monika Mørck metoder for kunstnerisk utforskning ved å undersøke holdninger til bruk av tid, handlingsbåren kunnskap, klima/miljø og kvinne-, kunstner-, morsrollen. Broderiene er inspirert av hvordan bondekona, til tross for ressursknapphet, brukte materialer hun hadde for hånden og komponerte kreative og dekorative elementer til festdrakter.

«De to verkene viser til omstendigheter og arbeidsmetoder som la føringer for verks-produksjonen. Våren 2019 var jeg hjemme med min datter i mangel på barnehageplass og arbeidsdagen formet seg etter hennes rutiner. Mye ble produsert om kvelden mens jeg og min mann så på TV-serier (True detective), og jeg kom i en modus der broderiene ble til av seg selv (Autopilot).»

True detective (2019)

Vedsekk i plast, perler, silkestråd, ull og kvist. Funnet materiale.
100 x 60 cm

Anton Benois

F. 1979 - Debutant
www.antonbenois.com

«Through a single violent act (the burning of my Australian passport), this video installation confronts the reality of neo-liberal political and economic structures and policies, over the first decades of our century.

As a stand-in for the burning plant and animal life, this “implant” starts to burn slowly and subsequently engulfs in flames before our eyes. As a not-so-subtle metaphor for bushfire catastrophe it also stands as a direct political pushback; in the background the soundtrack is recordings of an actual bushfire, played in reverse, and a voice reading Alan Greenspan’s book “The Age of Turbulence”.»

Spooky campfire stories (2020)
Video, lyd, 11:11 min

Jens Stegger Ledaal

F. 1975

www.ledaal.com

Bildet er skapt med en form for manuell algoritme og er del av en serie med imaginære landskap. Metoden er en blanding mellom frihåndstegning og isometrisk projeksjon, en teknikk som ble anvendt da teknisk tegning fremdeles var et håndverk. Former tegnet på frihånd sammenføres med et 30°x30° rutenett. Dette skaper en illusjon av romlighet. Teknikken gir mulighet til å "modellere" i det illusoriske rommet med enkle midler - linjal, blyant og vinkel er tilstrekkelig. Motivene oppstår i et spenn mellom et fritt imaginært rom, metodisk håndarbeid (inkludert små feil og variasjoner) og det tilsynelatende objektive preget fra en estetisk verden av presise, regelbundne fremstillinger.

Topo VIII - Prussian Blue (2019)
Tresnitt, 84 x 60 cm

Line Klungseth Johansen

F. 1980 - Debutant

www.nordicwomeninfilm.com/person/line-klungseth-johansen

Kjemisk og kognitiv dissonans. Process: Breath er en vakker visuell opplevelse og en kjærlighetshistorie mellom oksygen og nitrogen.

Process: Breath (2016)

Kortfilm, lyd, 05:14 min

Agnieszka Foltyn

F. 1987 - Debutant

www.cargocollective.com/agnieszkafoltyn

The work Tumbleweeds is part of a collection of large-scale drawings based on the relationship between the image and the body. It is a memory of a personal trajectory of an experience of and love for the desert, drawing on imagery taken during a road trip throughout the United States years ago. As a plant, tumbleweed have a rooted growth and life, but as they wither they are released from the soil and travel vast distances with the winds.

«The work is first made as a blind drawing of friction on paper. It is built in layers of volume and line, of powder and eraser and of paint and pressed graphite. With an eraser, I both add and take away, building layers of movement that can be seen with every added layer and material. It is a physical process that requires stamina and force, a constant shifting of perspective from close to far to close again. It is a ritual of entering into a situation with the work and creating as much distance as the studio space and time will allow. The colors are monochrome metallic graphite, pressed soft graphite, and gold and silver pigment.»

Tumbleweeds (2020)

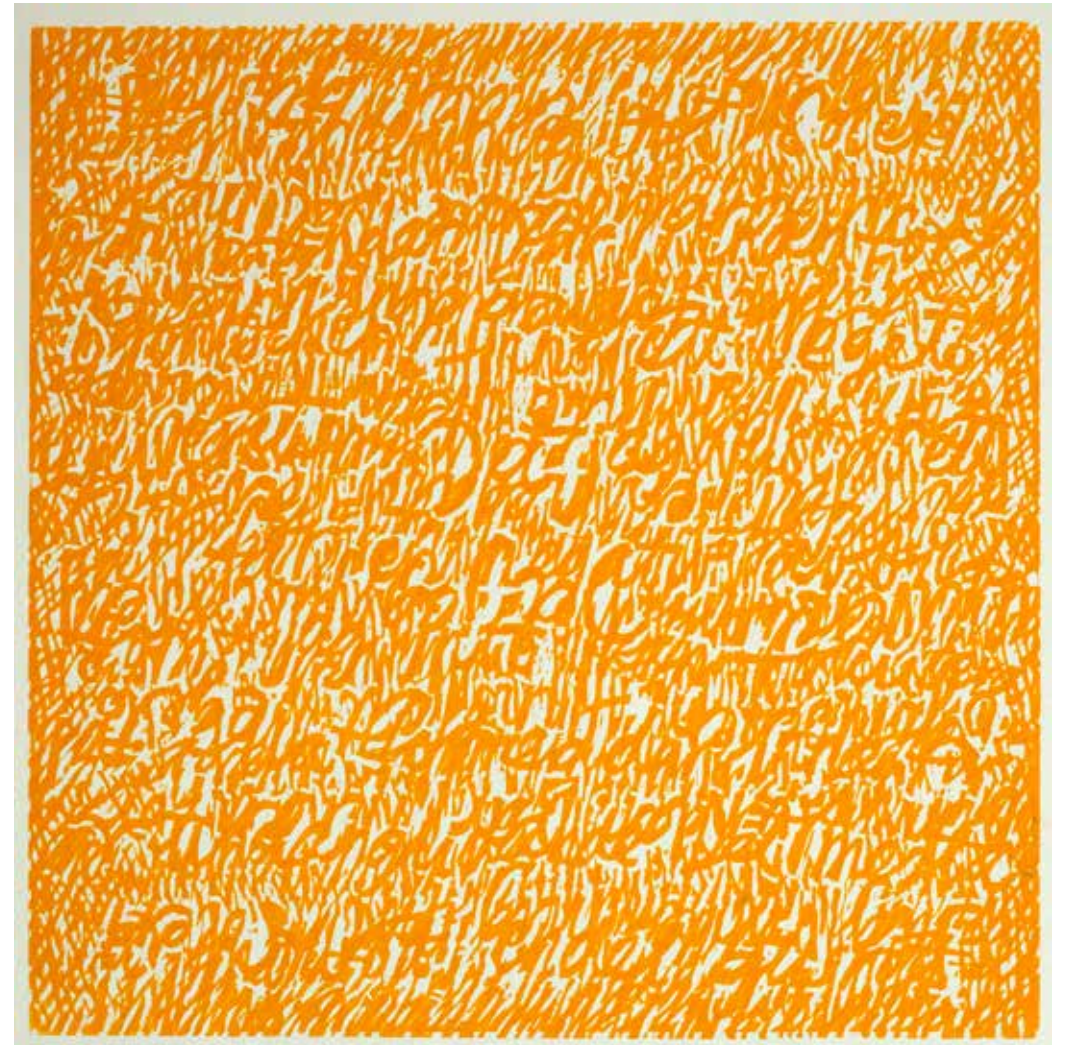
Graffiti, akryl og tegneblyant på papir
220 x 150 cm

Märit Aronsson

F. 1974

www.maritaronsson.com

«Romantiskt landskap - gul är ett träsnitt, där motivet är en text som är tryckt två gånger över varandra; en gång rätt och en gång upp och ned. Här har ett abstrakt mönster bildats av bokstävernas oväntade möten, och textens innehåll är inte längre betydelsebärande. Men den är skriven under en lång vandring, och kommer ur en stark naturupplevelse, som påminner om det man under romantiken kallade det sublima. Därför har serien denna bild är en del av fått titeln «Romantiskt landskap». Nu har texten bildat ett eget, abstrakt landskap.»

Romantiskt landskap - gul (2019)

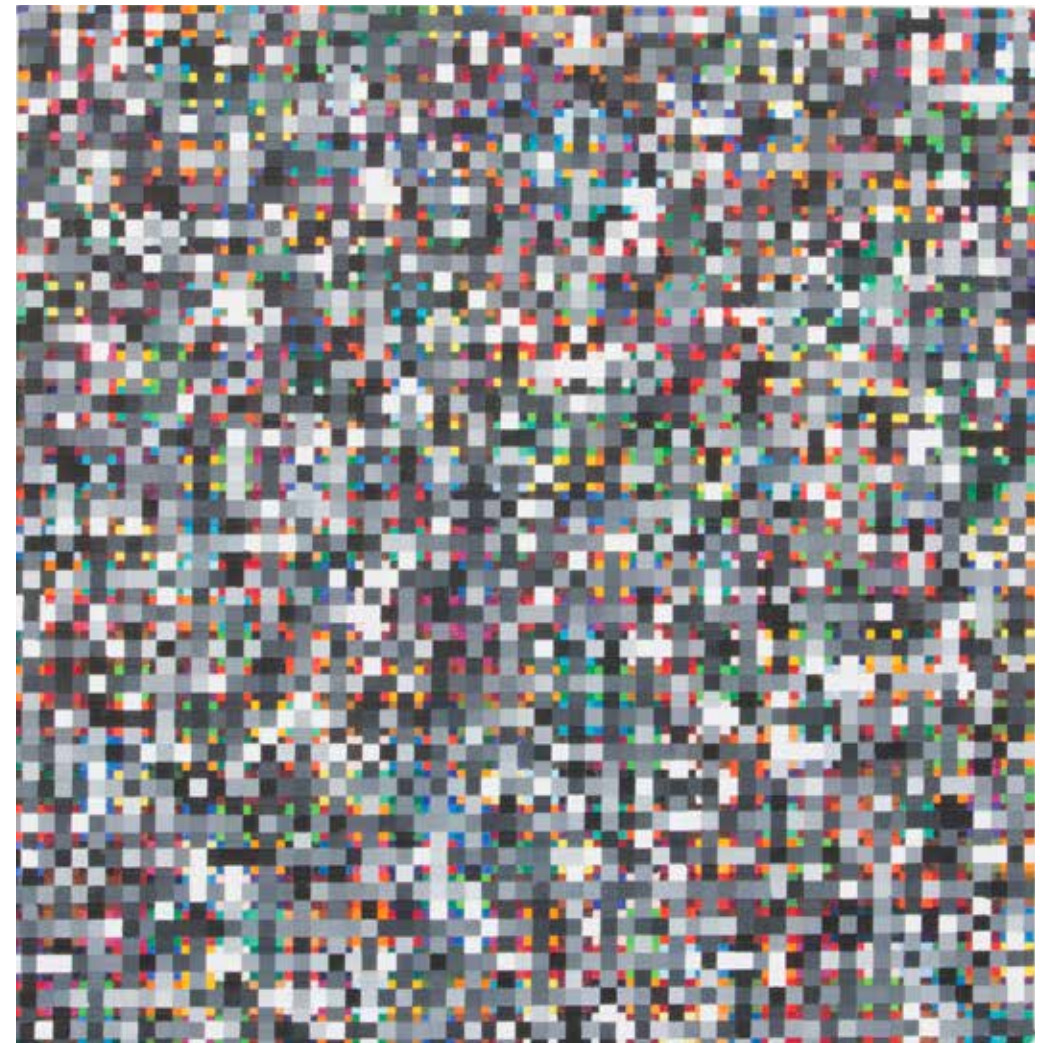
Tresnitt, 47,5 x 46 cm

Robert K. Nilsen

F. 1983 - Debutant
www.robert-nilsen.com

Robert Nilsen jobber med tilfeldighet innenfor planlagte rammer, repetisjon og lagvis oppbygning. Maleriet er satt sammen av tre like store deler, og har to ulike lag. Ett (under)lag med firkanter i farger, og ett (over)lag med mindre firkanter i svart-hvit og gråtoner.

Firkantene speiler formen på lerretene, gjentatt nedover i størrelser. Rekkefølgen av farger i underlaget er konstruert på forhånd ved hjelp av atmosfærisk støy. Støyen brukes for å få tilgang på tilfeldige tall som korresponderer med et fargekart. Hver tube og flaske med maling han bruker, har sitt eget nummer. Tallene plottes ut linje for linje fra venstre til høyre, rad for rad. Innenfor rammene som er satt, blir maleriets (under)lag på denne måten tilfeldig komponert av farger. (Over)laget med svart-hvit-grå er også forhåndsplanlagt i form, men malt på intuisjon.

900 fargede ruter, 2700 grå over det igjen, 3600 per maleri - 10800 totalt (2020)

Akryl på lerret, 90 x 30 cm

Detalj

Marin Håskjold

F. 1993

www.instagram.com/marinfh

Filmen er et talkshow der gjestene deler sine erfaringer og tanker rundt menstruasjon. Marin Håskjold snakker om å miste menstruasjonen, en skuespiller gjenforteller transmenns erfaringer om hvordan det er å være mann som menstruerer, Wencke Mühleisen forteller om det å komme i overgangsalderen, Ane Barstad Solvang snakker om hvorfor hun har valgt bort det å menstruere og Mina Alette Høvik snakker om hvordan det å aldri ha fått menstruasjon påvirker hennes kjønnsidentitet.

Talkshow (2020)
Film, lyd, 52:32 min

Elin Glærum Haugland

F. 1988

www.primusprimus.squarespace.com

Elin Glærum Haugland maler med farger fra naturen i form av mineraler og planter. Maleriene er utformet for å passe i ryggsekken, og ved hjelp av fargepigmentene lærer hun om natur og naturkulturer gjennom et annet språk enn ord.

«Mjelle er malt under et feltarbeid i Nord-Norge. Jeg lærte om samenes kulturuttrykk og naturkontakt gjennom menneskemøter og museumsbesøk, fant fargepigmenter underveis på alle stedene og produserte malerier på papir og bomull. Jeg leide bil for tre uker og forflyttet meg fra Bodø til Kautokeino, Karasjok og Alta og kjørte deretter ned gjennom Lofoten og tilbake til Bodø. I Kautokeino ble jeg oppmerksom på et grønt mineral som heter Masikvartsitt/ Fuchsitt. I tillegg et spekter av mineralpigmenter fra rosa til gult, grått og brunt fant jeg også rødlilla sand på stranden Mjelle utenfor Bodø.

Mjelle er en strand jeg valgte å reise til fordi den blir beskrevet i en sang som var min bestefars yndlingssang. Han levde hele sitt liv i den lille bygda Raudsand i Møre og Romsdal. Da jeg lette etter bilder fra Mjelle, viste det seg at sanden der er rød, og det kjentes som om bestefar la igjen et spor til meg etter sin død.»

Mjelle (2019)

Tosidig maleri på lerret og pigmentsamling
250 x 150 cm

Kritikerprisen

Kritikerprisen skal løfte frem et kunstverk på årets utstilling som utmerker seg kvalitetsmessig. Prisvinneren mottar et stipend på kr. 50.000. Siden 2001 er utdelingen av Kritikerprisen gjort mulig i samarbeid med prispartner Kjell Erik Killi Olsen/ Kjøpmannsgata Ung Kunst (K.U.K). Killi Olsen ønsker å fremme kunstnere som våger å utfordre seg selv og som ikke er redd for å trå ut i ukjente territorier.

Årets prisutdeler er Susanne Christensen.

Christensen (f. 1969) er litteraturkritiker og essayist basert i København og Bergen. Hun har blant annet skrevet for Klassekampen, Morgenbladet, kunstkritikk.no og Vagant. Hun fikk prisen som Årets litteraturkritiker 2011 for sin innsats som kritiker i Klassekampen. Susanne Christensen er ny redaktør for Norsk kunstårbok og står bak bloggen Tiger Claws.

Les om årets prisvinner bak i katalogen.

Siste års prisvinnere

2019 Aleksander Johan Andreassen

2018 Anne Tove Huse

2017 Randi Annie Strand

2016 Petra Dalström

2015 Aleksander Johan Andreassen

Kjøpmannsgata
Ung Kunst

K-U-K

NTNU Kunstpris

NTNU Kunstpris på kr. 20.000 deles ut til en kunstner som deltar på utstillingen og har utdannelse fra Norges teknisk naturvitenskapelige Universitet (NTNU). Det er Trøndelagsutstillingens jury og en representant fra Kunstakademiet i Trondheim som velger en vinner, i år er det 13 kandidater.

NTNU Kunstpris setter søkelys på det viktige samspillet mellom universitetet og kunstmiljøene i Trondheim, og har en intensjon om å koble de to fagmiljøene i byen sterkere sammen.

Les om årets prisvinner bak i katalogen.

Siste års prisvinnere

2019 Jens Stegger Leedal

2018 Yanir Shani

2017 Helene Kjær

2016 Sabina Jacobsson

2015 Linn Halvorsrød

I 2019 endret prisen navn fra Årets NTNU-kunstner til NTNUs Kunstpris

 NTNU

Debutantprisen

Kandidater til Trøndelagsutstillingens Debutantpris er kunstnere som deltar på utstillingen for første gang. Den har til formål å løfte fram unge kunstnerskap. Det er styreleder for Trøndelag Bildende Kunstnere som både velger- og deler ut prisen på kr. 10.000. I år er det 9 kandidater som skal vurderes. Årets Debutantpris er gjort mulig gjennom ekstrabevilgning fra Trøndelag Fylkeskommune.

Les om årets prisvinner bak i katalogen.

Siste års prisvinnere

2019 Amalia Marie Fonfara
2018 Reidun Synnøve Gravelseter
2017 Hanna Fauske
2016 Eva Margrethe Ballo
2015 Pia Antonsen Rognes

Publikumsprisen

Gjennom hele utstillingsperioden kan publikum stemme på det kunstverket de liker best. Kunstneren bak verket som får flest stemmer totalt, vinner Publikumsprisen og mottar kr. 5.000.

Les om årets prisvinner bak i katalogen.

Siste års prisvinnere

2019 Iselin Kleiva
2018 Reidun Synnøve Gravelseter
2017 Barbro Maria Tiller
2016 Solveig Bergene
2015 Solveig Bergene

ARRANGØR

Trøndelag Bildende Kunstnere

ADMINISTRASJON

Trøndelag senter for samtidskunst ved prosjektleder Ellen Sofie Griegel

JURY

Barbro M. Tiller, Charlotte Rostad, Gabriel Johann Kvendseth

FOTO

Istvan Virag (s.27-28)

Amalie Marie Selvik (s.19, 20, 25, 31, 35, 43, 47, 51)

Alle andre bilder krediteres kunstneren

LAYOUT

Marthe Gravseth Aspen

TRYKK

Blink AS

VI TAKKER

Kunstmuseet NordTrøndelag

Kjøpmannsgata Ung Kunst AS

Norges teknisk-naturvitenskapelige universitet - NTNU

Trøndelag fylkeskommune

Trondheim kommune

Trøndelag senter for samtidskunst

Trondheim Kunstmuseum

www.trondelagsutstillingen.no